

ALLAH'IN KELÂMINI ÖĞRETENLER

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ecma'in ve men tebi'ahû bi-ihsânin ile yevmi'd-dîn. Emmâ ba'dü fe-kâle rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem;

حَمَلَةُ الْقُرْآنِ هُمُ الْمُعَلِّمُونَ كَلَامَ اللَّهِ

الْمُتَلَبِّسُونَ بِنُورِ اللَّهِ مَنْ وَالَاهُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهُ

وَمَنْ عَادَاهُمْ فَقَدْ عَادَا [عَادَى] اللَّهُ

Hameletü'l-kur'âni hümü'l-muallimûne kelâmellahi el-mütelebbisûne bi-nûrillâhi men vâlâhüm fe-kad vâlellahe ve men âdâhüm fe-kad âdellâhe.

Sadaka Rasûlullah ve hafezanellah.

Hz. Ali Efendimiz radiyallahu anh'ten rivayet olunduğuna göre Peygamber sallallahu

aleyhi ve sellem Efendimiz Kur'ân-ı Kerîm ehlini methederek buyuruyor ki;

a. Kur'an'ı Taşıyanlar

Hameletü'l-kur'âni. “Kur'an'ı taşıyanlar.”

Hamele, “hâmilller” demek, Kur'an'a hâmil olanlar yani ezberlerine, gönüllerine Kur'an'ı alıp da onu içlerinde taşıyanlar, Kur'ân-ı Kerîm'i taşıyanlar.

Tabii bu bizim bildiğimiz kelimelerle ne demektir?

Hafızlar ve Kur'an'ı bilen, Kur'an bilgisine sahip derin hocalar demektir.

Hümü'l-mu'allimûne kelâmellahi. “Bunlar Allah'ın kelâmını öğretenlerdir.”

Kime öğretiyorlar?

İnsanlara, mü'minlere hatta herkese. Kur'ân-ı Kerîm'de Allah şöyle buyuruyor diye icabında gayrimüslimlere de hıristiyanlara da söylerler. “Ey Hıristiyanlar! Aklınızı başınıza toplayın, Kur'ân-ı Kerîm'de Allah şöyle buyuruyor.” diye söylerler.

Allah'ın kelâmını öğreten insanlardır, bu Kur'ân-ı Kerîm'i ezberine almış olan Kur'an'ı taşıyan kimseler Allah'ın kelâmını öğreten kimselerdir. Ve;

el-Mütelebbisûne bi-nûrillâhi. “Allah'ın nurunu giyinmiş kimselerdir.”

Allah'ın nuru ile giyinmiş, bürünmüş kimselerdir. Allahu Ekber! Ne şeref! Herkesin bir elbisesi var, bunlar Cenâb-ı Hakk'ın nuruna bürünmüşler. Ne şeref, ne devlet, ne saadet, ne güzel bir şey!

Men vâlâhüm. “Kim bunları sever, bunlarla dostluk ederse.” *Fe-kad vâlellahe.* “Allah'ı sevmiş, Allah'la dostluk etmiş olur.”

Çünkü Cenâb-ı Hakk'ı kullar göremez. Cenâb-ı Hakk'ın görülmesi, sevilmesi yüksek bir iş ama Kur'an'ın ehli olan insanları sevdi mi insan Allah'ı sevmiş olur.

Neden onu seviyorsun?

Allah'ın kelâmını biliyor; hafız, hoca, maşaallah, Allah'ın kelâmını biliyor, öğretiyor, anlatıyor diye [onu severse] Allah'ı seviyor demektir.

Ve men âdâhüm. “Kim onlara hınç beslerse, düşmanlık ederse.” *Fe-kad âdellâhe.* “Allah’a düşmanlık etmiş olur.”

Allahu Ekber! Cenâb-ı Hak Kur’ân-ı Kerîm’i bilenleri, taşıyanları himayesine alıyor; bunları seven beni seviyor demektir, bunlara düşmanlık eden bana düşmanlık ediyor demektir. Buyurun, ne şeref, ne himaye, ne sağlam yere dayanma! Cenâb-ı Hakk [himaye ediyor,] kim cesaret edebilir!

“Kim bunlara düşmanlık ederse bana düşmanlık ederler.” demek ne demek?

Canınıza okurum, mahvederim demek.

Allahu Teâlâ hazretleri hepimize Kur’an aşkını versin, Kur’an’ı sevmeyi ihsan etsin.

Şu mübarek kelâmı okumayı öğrenelim, ezberleyelim, mânasını anlayalım, Kur’an’ının ehli olalım, Kur’an ehli olalım, hamele-i Kur’ân olalım, Kur’an’ı taşıyan insanlar olalım, insanlara öğretelim, sevap kazanalım. Peygamber Efendimiz’in yaptığı hizmeti devam ettirmiş olalım. Peygamber Efendimiz hiç tahmin edemeyeceğiniz boyutlarda İslâm’ı herkese anlattı.

Biliyor musunuz, Peygamber Efendimiz Bizans İmparatoru'na elçi gönderdi, mektup gönderdi. Habeş İmparatoru'na elçi, mektup gönderdi. Mısırın İmparatoru'na elçi, mektup gönderdi. Hatta Mâriye validemizi Mısır İmparatoru cariyeye olarak hediye olarak gönderdi. Bunu Peygamberinize hediye ediyorum diyerek elçiyle beraber gönderdi. Bahreyn hükümdarına [elçi, mektup] gönderdi. Belki kitapların yazmadığı, bilemediğimiz başka yerlere de göndermiştir. Ve bu gönderdiği mektuplar neşredildi, biliyoruz. Peygamber Efendimiz'in nasıl bir ifade kullandığını, nasıl hitap ettiğini biliyoruz.

Biz de Kur'ân-ı Kerîm'i yayalım.

Kime yayabiliriz?

Evvela çocuklarımıza, evvela çocuklarımıza öğretebiliriz. Torunlarımıza öğretebiliriz. Paramız vardır, deriz ki toruna, Kur'ân-ı Kerîm'i ezberle sana bir gıcır gıcır 320 mercedes var. Ezberler çocuk. Mercedesin aşkına Kur'ân-ı Kerîm'i ezberler. Az bir şey değil, gıcır gıcır mercedese çocuğu hafız yaparsın. Ödül koyarsın, teşvik edersin, yorulacak çocuk ama aşk ile şevk ile yapar.

Parayı nereye harcayacaksın, verirsin parayı. “Evladım korkma! Ben sana ev alacağım, araba alacağım, bir de dükkân alacağım, kirasını yersin, evde oturursun, arabayla gezersin. Yeter ki sen Kur’ân-ı Kerîm’in ehli ol da ben de âhirette başıma taç giyeyim.” dersin. Çünkü Kur’an ehli yetiştirdiği zaman yetiştirenin başına Allahu Teâlâ hazretleri taç giydirecek. Kur’an’ı ezberleyen de başına taç giydirecek hem de kerâmet tacı, asâlet tacı giydirecek. Kur’an’ı ezberleyen annesine babasına da faydası olacak. O bakımdan çoluk çocuğunuza nasıl dil dönecekseniz dökün, çocuklarınızı Kur’an ehli yetiştirin. Kendiniz Kur’an’ı severseniz zaten çocuklar büyüklerin yolundan gider.

Biz bizim evde Ramazan’da namaz kılıyorduk. Küçük bebek, daha altı bez bağlı, küçük bebek geldi imamın yanında secdeye vardı.

Neden?

Çocuk ne görürse onu taklit eder, ondan. Namaz kılan muhitte yetişti mi öyle yapar, başını örter. Ama ters muhitte yetişti mi dans öğrenir, bale öğrenir, kendisinin canı plaj ister,

örtündüğü zaman canı sıkılır, üff patlayacak gibi oluyorum der.

Ötekiler niye patlamıyor, sen niye patlayacaksın?

Patlayacak gibi oluyorsan gözenekli örtü ört. Ne yapalım, havayı dışarı çıkartan örtü ört. Balon gibi havası içerde kalan sıkışık örtü örtme madem sen de. Patlamamanın çaresini bul.

Hâsılı kendimiz Kur'an'ın ehli olalım.

Geç mi kaldık?

Karınca ne demiş, geçen gün söyledim size.

[Karınca] İstanbul'dan yola çıkmış, karıncayı tanıyan birisi sormuş;

“Nereye gidiyorsun?” demiş.

“Hacca gidiyorum.”

“E bu ayaklarla mı?” demiş.

Tıpış tıpış Üsküdar'a nasıl gidecek, Üsküdar'dan Gebze'ye nasıl gidecek, oradan hacca nasıl gidecek!? Ama hiç aldırmamış;

“Ben yolunda olayım da istersem öleyim.”
 demiş.

Yolunda olayım da istersem öleyim! Biz de Kur’ân-ı Kerîm’in yolunda oluruz, öleceksek Kur’an yolunda ölürüz.

İhtiyar adamın birisi, emekli, emekli hakim mi ne, çok yaşlı seksenlik adam camiye gelmiş hocaya demiş ki;

“Bana şu arap harflerini doğru düzgün telffuz etmeyi öğret, yani ayn nasıl denilecek, peltek se nasıl çıkacak, kaf ile kef’in farkı nedir, sin ile sad’ın farkı nedir, tı ile te’nin farkı nedir bunları öğret, mahâric-i hurûfu öğret.” demiş. Yanında da onun akranı hacı yaşlı bir kimse varmış, takılmış ona;

“Ya sen bu yaştan sonra Kur’an’ı doğru okumayı öğrensen ne olacak! Bir ayağın çukurda zaten.” demiş.

Seksen yaşında ya bir ayağı çukurda ne demek?

Bir ayağını kabire atmış, öbür ayağı da gitti mi tamam, kabirin içine girecek demek.

“Öğrenip de ne yapacaksınız?” demiş.

“Biliyorum, vefatımın yakın olduğunu biliyorum. Evet, ömrüm geçti ama Cenâb-ı Hak Kur’an yolundayken canımı alsın diye onun için bu derse çalışıyorum, bu dersi almak istiyorum.” demiş.

Her gün değneğine yaslına yaslına camiye gelecek, hoca ona elif, be, te, se, cim... diye öğretecek ondan sonra dönecek ertesi gün yine gelecek filan derken, bir kalp krizi gelecek yığılacak kenara, kaldıracaklar hastaneye, ondan sonra akşam haber gelecek, *innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn*. Falanca emekli amca, aaa, duydun mu vefat etmiş. Ama Kur’an yolunda, cami yolunda, gelirken giderken vefat etti. “Ben onu biliyorum, ayağımın çukurda olduğunu ama istiyorum ki Allah Kur’an yolundayken benim canımı alsın.” demiş. İhlaslı insanmış, güzel düşünmüş.

Biz de Kur’an yolundayken şey yapalım, [vefat edelim]. Onun için kendiniz Kur’an’a çalışın, çocuklarınızı da Kur’ân-ı Kerîm’e çalıştırın. Küçükken ilim öğrenirse, Kur’an öğrenirse taşa kitabe yazılmış gibi hatırında kalır. Büyükken öğrenirse çabuk unuttur. Büyük insanın hafızasında bilgiler kumun üstüne yazı

yazılmış gibi çabuk siliniverir, bir rüzgar esti mi doldurur gider.

Biz yazın yalıda taşların hepsini evin önünden topluyoruz, açıyoruz kumlar çıkıyor meydana, asıl kumluk yere kadar kumlardan basa basa gidiyoruz. Ertesi sene geliyoruz yine deniz her tarafı taş doldurmuş. Dalgalar alıyor, götürüyor, vuruyor, kırıyor yine her tarafı taş yapıyor. Kıyıda on metre ileriye kadar taş, ondan sonrası kum ama o tarafa kadar taş. Alıyorsun, yine başka yerden getiriyor. Diziyor sahile, boy sırasına göre taşları diziyor. En ağır taşlar yedinci metrede, daha hafifler altıncı metrede, daha küçükler, şurada, daha küçükler burada, [suyun] taşıma gücüne göre taşlar sıralanıyor.

Yaşlıyken öğrenme zor olur, en iyi küçükken öğrenme ama olmaz değil. Yaşlıyken de 50 yaşında 60 yaşında hafız olanlar var. Olmaz değil, azmederse olur.

b. Allahu Teâlâ Hazretlerinin Şöyle Yapması haktır

İkinci hadîs-i şerîf.

حَقُّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُ مَنْ نَكَحَ التَّمَّاسَ الْعَفَافِ عَمَّا
حَرَّمَ اللَّهُ

Hakkun alellahi avnü men iltimâse'l-afâfi ammâ harramellah.

Ebû Hüreyre *radıyallahu anh'*ten.

Hakkun alellah. “Allahu Teâlâ hazretlerinin şöyle yapması haktır.”

Yani Allahu Teâlâ muhakkak şöyle yapar. Nasıl yapar, ne yapmak haktır, Allah'ın üzerine haktır, Allah mutlaka yapar, haktır, gerçekten yapar, neyi yapar Allah?

Avnü men nükiha. “Nikahlanana yardım etmek Allah'ın üzerine haktır.” Yani Allah muhakkak nikahlanana yardım eder.

Neden nikahlanıyor? Ne sebeple nikahlanıyor?

İltimâse'l-afâfi ammâ harramellah. “Allah’ın haram kıldığı şeylerden namusunu korumak ümidiyle nikahlanana Allah yardım eder.”

“Ben evlenmek istiyorum.”

“Neden evlenmek istiyorsun oğlum?”

Haramlardan korunmak, harama bakmamak, harama kaymamak, günaha girmemek için evlenmek istiyorum; namusumu gölgeltirmemek, günahlara kaymak istemiyorum.

Ha, paran yok nasıl evleneceksin, ne olacak?

Allahu Teâlâ hazretleri muhakkak yardım eder. Bu niyetle evlenene mutlaka yardımcı olur.

Hakkun alellah. “Allah’ın üzerine haktır.”
Avnü men nükiha iltimâse'l-afâfi ammâ harramellah. “Allah’ın yasak kıldığı, haram kıldığı flörtmüş, zevkmiş, barmış, pavyonmuş, o gibi şeylerden korunmak, o gibi durumlara düşmemek için, kendi nefsinin kurtarmak, namusunu, iffetini korumak maksadıyla nikahlanmayı isteyenlere Allah’ın yardımını muhakkaktır. Allah muhakkak onlara yardım eder.”

Tabii bir çocuk kendi kendine evlenemiyor. Yani babası var başında filan, kendi başına evlenemiyor. Bu bir taraftan babasına bir ihtardır. Bak sen çocuk daha nasıl geçinecek diye çocuğun evlenmesini gecikriyorsun ama Allah yardım edecek demek. Burada yaşlı olana bir ikaz var, “korkma” demek. Genç [olana da bir ikaz var.] Bazı anne babalar diyor ki;

“Evladım seni evlendireyim.” Genç de;

“Yok, ben nasıl kadına bakayım, doğan çocuğa nasıl bakayım, daha işim gücüm ol-
sunda öyle filan.” diyor, çekiniyor. Bu ona da ikazdır, “Korkma Allah yardım eder.” [demek.]

Çünkü herkesin rızkını Allah veriyor. Senin hanımının da rızkını verecek, çocuğun da rızkını verecek, korkmaya lüzum yok. Cenâb-ı Hakk kapı açar, Cenâb-ı Hakk’ın üzerine yardım etmek haktır; yardım edecek, muhakkak yardım edecek demek.

Bu bakımdan İslâm’ın görüşüne göre çocukları çarçabuk evlendirmek lazımdır. Biz burada başka milletlerden ayrılıyoruz, yollarımız

ayrılıyor. İslâm'ın yolundan onların yolu ayrılıyor. İslâm'ın yolu dümdüz böyle gidiyorsa, onların yolu ayrılıyor. Onlar diyorlar ki;

“Yok çabuk evlenmesin, okusun, yok çabuk evlenmesin askerliği bitirsin, yok çabuk evlenmesin tahsilini tamamlasın, yok çabuk evlenmesin asistan olsun, doktor olsun, doçent olsun, profesör olsun. Yok çabuk evlenmesin iş tutsun da para biriktirsin bilmem ne!

Ya adam 40 yaşına geliyor. On sekiz yaşındayken evlenebilecek insan 40 yaşında evlenirse ne oluyor?

Yirmi iki yıl gecikmiş oluyor.

Peki bu 22 yıl kolay geçer mi?

Geçmez.

Bu yirmi iki yılda bu çocuk ne yaptı?

Sinemaya, tiyatroya, bara pavyona gittiye, flört yaptıysa bunların hepsinin günahı çocuğun üzerine olacak, bir de ananın babanın üzerine olacak. İslâm'da öyle şey yok.

“Bırakın canım, çocuklar kendileri kendi arkadaşlarını bulsunlar.”

Dedelerimiz çok güzel söylemiş; “Kendi kendine evlenmeye kalkan ya davulcuya varır ya zurnacıya.” Onu beğenir çünkü eğlence meğlence filan derken, gümbür gümbür, zambur zumbur, zart zurt, o hoşuna gider onu peşine gider.

Dün ben saman, -neydi o- samanyolu televizyonunda gördüm. Onu da, Mahmut; “Orada bir şey var seyredin, biz çıkacağız.” filan diye telefon etmiş [ondan] açtım. A şarkıcının birisi şarkı, türkü söylüyor, Anadolu türküleri söylüyor. Hep başörtülü, sakallı takım, bazılarını da şöyle görebildiğim kadarıyla tanıdım, Mahmut da Mahmut’un kardeşi de var mıydı bilmiyorum.

Başörtülü kızlar şarkı dinliyorlar! Bu televizyon kanalı da müslüman bir kanal(!) yani müslümanların kanalı diye bilinen bir kanal!

İslâm’da böyle şey yok; erkek çıkacak şarkı söyleyecek kızlar onu dinleyecek!

Var mı böyle bir şey İslâm’da?

Kesinlikle yok, kesinlikle yok!

Peki niye müslümanım diyen bir yayıncı böyle şeyleri yapıyor?

Yani İslâm'ı değiştirmeye kimsenin hakkı var mı?

[Eğer] iyi bir şeyse, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz iyi bir şeyi mi yasaklamış?

Kötü bir şey ise yasaklamışsa niye bunlar yasağa uymuyorlar da yapıyorlar?

Başörtülü başörtülü kadınlar, yaşlısı gençi, sakallı sakallı adamlar, her halde türkücü biraz muhafazakar tanınan bir türkücü mü, öyle mi?

Bilmiyorum.

Herhalde artık nasıl oluyorsa bilmiyorum. Sakal bıyık tıraşlı da ben de söylediklerinden bir şey anlamadım. Alıyor eline, uzun hava, kısa hava bir şeyler okuyor ama ben onları dinleyemedim yalnız “Ne hâle gelmişiz!” diye yüreğim burkuldu.

Ne demiş, “Ne hallere düştük ey gazi hünkar!” mı demiş?

Ne hallere düşmüşüz diye çok üzüldüm, doğrusu üzüldüm. Ve bir taraftan da iyi ki

bizim televizyon kanalımız yok filan diye insanın sevineceği geliyor.

Çünkü TGRT'yi gördük ne oldu? Şimdi de saman televizyonu görüyoruz ne olduğunu.

Yani acaba bir televizyon, bizim televizyon âyet, hadis, fıkıh, kelâm, tefsir, menâkıp, ülemanın, evliyaullahın halleri... sırf böyle Şeylerden bir televizyon olmaz mı yani, kimse dinlemez mi?

Bence dinleyeni çok olur. Yani öğrenilecek o kadar çok bilgiler var ki al bir ansiklopediyi a maddelerini İslâmî Şeyleri halka ğret. Bitmez tükenmez mevzular, hazır eline fırsat geçmiŐ. Haftalık bir ders programı yap, haftanın günlerinde haberler, haberlerin dıŐında Şu bilgiler, ondan sonra o tabiatın manzaraları çok hoŐuma gidiyor benim. KuŐların, böceklerin, hayvanların, tarihin, coğrafyanın öğretilecek çok Şeyleri var.

Eğer bizim de bir öyle bir Şeyimiz olsa, televizyona ne diyecektik. Televizyonun türkçesi ne?

Sınalđı.

Bizim öyle bir sınalgımız olsa, ayna desek yeter ya, ayna. Bizim de bir aynamız olsa veyahut ne aynası?

Böyle bir şey aynası filan demek olabilir.

İlkokul, ortaokul, lise programlarını kaysak yeter, meslek öğretsek yeter değil mi?

Duvar nasıl örülür, çivi nasıl çakılır? Aletler, edevatlar... bir sürü öğreteceğimiz şey var. Ömür çok kıymetli, dakikaların boşa geçmemesi lazım. Yazık oluyor!

Ben dört tane kanalı böyle basıyorum, basıyorum [dolaşıyorum] üzüntü içinde kapatıyorum. Hiç şöyle dinlenecek bir şey yok, hem de günahsız bir şey yok. Yani öyle bir açıyorsun hani, seyredenler her an tepeden tırnağa günaha dalıp dalıp çıkıyor. Her an günah, her an günah!.. Aziz ömrü böylece [harcıyoruz,] kalplerimizi, gönüllerimizi katran kazanına döndürüyoruz; vücutlarımız katrana batmış çıkmış gibi oluyor. Bu katran da kolay kolay yapıştığı yerden çıkmaz. Bir de içine girerse epeyce bir elbiseden filan da kolay çıkmaz.

Allah basiretimizi açsın.

Alışkanlık belası var ya, -bela diyorum- alıştığımız şeyleri bırakmak zor geliyor. Bir şeye alışmışız, [mesela] pantolana alışmışız. Bu çatal bacak pantolon yani aşağıya kadar ayrı çatal, bir yerden çatallanıyor, yukarıdan belden tek, iki karış aşağıdan çatallanıyor. Çatal bacak, bu pantolon. Bu bizim pantolon değil ama hepimiz alışmışız. Dedelerimizin pantolonu bu değil, dedelerimiz bununla ata bile binemezlerdi. Ata binmek için bir ayağını özengiye atsaydı öbür ayağını eğerin öbür tarafına geçirirken carrt diye bir ses çıkardı, pantolon burasından, burasından yırtılırdı. Böyle şey olmaz! Savaş da yapamazlar.

Bununla savaş yapılmaz, ata binilmez. Zaten namaz kılarken de zorlanıyoruz. Zorlandığımız için de iki elimizle çekiyoruz, oturuyoruz, şey yapıyoruz çünkü takılıyor. Fazla zorlarsak pantolon dizimizden patlıyor. Alışmışız... Kıravata alışmışız, boynumuzu bir kapatıyoruz, bir de idamlıklar gibi sıkıyoruz. Daha da sıkı, daha da sıkı, ondan sonra güzel oluyoruz sanıyoruz. Güzel olmuyor, güzel değil! Rahat değil bir kere, kesinlikle rahat değil! Ona alışmışız... Sonra yakalı gömleğe alışmışız,

benim ki de aynı, kimsenin aleyhinde konuşmak istemiyorum, kendimizi tenkit ediyorum.

Burasının faydası var da burasının, bu ikinci katın faydası ne?

Bu kulakların faydası ne, işitir mi, ne yapar bu kulaklar?

Hiçbir işe yaramaz.

Bazılarında yok. İşte mesela Sebahattin hocada yokta ne zararı oluyor?

Bazılarının burası yuvarlak. Ali'nin ki kulaksız, ne oluyor, yani Alin'in kazağı sağır mı, gayet güzel daha rahat.

Alıştığımız şeyleri, alışmışız ama iyi mi alışmışız?

Tıraş oluyoruz, sabahleyin kalkıyoruz tıraş oluyoruz; doğru mu, eğri mi?

Her şeyin aslına bakacağız, kendimizi Allah'ın rızasına uygun hâle getireceğiz; giyimimiz, kuşamımız, yemek yememiz, oturmamız, kalkmamız, düğünümüz derneğimiz, evimiz barkımız, her şeyimiz bir başka türlü olması lazım. Bunları düşünerek bulacağız. Bu da İslamca düşünmekle olur, âdetlere kendisini

kaptırmakla olmaz. Rüzgar esiyor yaprak uçuyor. Seller akıyor çöp onunla beraber üstünden gidiyor. Şuraya gitmek istiyorum dur demiyor. Çöp selle beraber gidiyor, yaprak rüzgârla beraber, çöp selle beraber gidiyor. Biz çöpün durumunda, yaprağın durumunda olmayalım.

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hadîs-i şerîfnde bu zamanları anlatarak buyurmuş ki; “Bir zaman gelecek ey Ümmet-i Muhammed, ey benim ümmetim! Bütün öteki milletler sizin üzerinize ortadaki tabağa yemek yiyen insanların ellerini uzattığı gibi, yemek yiyenlerin çanağa ellerini uzattığı gibi sizin üzerinize çullanacaklar yani sizi yiyecekler ey Ümmet-i Muhammed! Sizi yağmalayacaklar.” diyor. O zaman dinleyenler diyor ki;

e-killetin binâ yevmeizin yâ Rasûlallah?
“Nasıl yapacaklar ya Resûlallah bunu? O zaman bizim sayımız az mı olacak da yapacaklar? Kafirlerden az olacağız da ondan mı?”

Hayır.” diyor. “Bilakis çok olacaksınız, sayı olarak çok olacaksınız ama selin üstündeki çöpler gibi olacaksınız.” diyor. Çöplere benzetiyor. Selin üstünde sayısız çöp vardır ama bir işe yaramaz, selle beraber akıp gidiyor.

Şimdi müslümanların durumu öyle, selin üstündeki çöpler gibi. Moda nereye akarsa, batı nereye akarsa, gayrimüslimler nereye akarsa müslümanlar oraya akıyor. Oturma, kalkma, eşya, ev bark, giyim kuşam, tıraş, konuşma, selamlama, zevk eğlence, gezme tozma, her yönden selin üstündeki çöp parçaları gibiyiz. Yani ben müslümanım benimki şöyledir demiyoruz.

Halbuki Almanya’da bir küçük çocuk okula gidiyormuş, Alman okuluna gidiyorlar. Öğretmenleri;

“Haydi çocuklar dua edelim.” demiş. Sabahları dua ettiriyor bak, hem de Batı Çalışma Gurubu, Milli Güvenlik Kurulu orada takibat açmıyor. Öğretmen Alman mekteplerinde, “Sabahları dua edelim.” diyormuş, bilmiyorum burada [İsveç’de] nasıldır. Alman mekteplerinde bir de duvarda haç oluyormuş, onun mücadelesi [yapılıyormuş] yani bazıları, “Laik bir ülkede nasıl oluyor bu?” filan diye itiraz ediyorlarmış, kaldırmaya çalışıyorlarmış. Neyse...

Bizim küçük çocuk, bizim bir kardeşin yavrusu ama babası mücahit bir kardeşimiz,

öyle bir babanın evlâdı. “Haydi dua edelim.” deyince onların duası nasıl, şöyle mi, böyle mi dua ediyorlar. Bakmış yandaki arkadaşı, öğretmeni dua edelim deyince böyle [onun gibi] dua ediyor, bir dirsek çakmış buna. Bir dirsek vurmuş arkadaşına, o da bakmış ne oluyor diye, “Öyle dua edilmez, böyle dua et!” demiş.

Bak bizim dua edişimiz bile farklı, biz böyle dua etmiyoruz, böyle dua ediyoruz. Yani çocuk yanındakine bir dirsek çakmış, “Öyle dua edilmez böyle dua et.” demiş. Öğretmen de anlamış hemen onların başına gelmiş. Hemen onların başına gelmiş ama çocuk cin gibi cevabı filan her şeyi biliyor, sanki büyümüşte küçülmüş gibi. Önce büyümüş, üniversiteye filan gitmiş ondan sonra küçülmüş çocuk olmuş gibi. Maşaallah, fırtına gibi. Müslüman ailenin çocuğu öyle olur. Anne baba dikkat ederse çocuğunu güzel yetiştirir. Bizim şeyimiz öyledir. Bitti!

Bu kadın niye bu yaz gününde bu kadar örtünüyor?

Bir dükkandan alışveriş yapıyoruz. Tezgahtar kadın bize laf çakıştırıyor, bizim hacı anneanneye laf çakıştırıyor, böyle niye bu

böyle örtünmüş. Kendisi tabii açık. Hava sıcak ya, göğüs, baldır bacak açık, hava alsın diye onunki havada, böyle kapalı diye [bizi] yadırgıyor.

Bu kadın bu sıcakta niye böyle açık [kapalı]?

Almanca bilen arkadaşımızın hanımını da yapıştırmış cevabı;

“Sizin kilisede rahibeler nasıl örtünüyor onun gibi o sebepten.” demiş.

“Ahsoo!..” [Achso! demiş.]

Ahsoo [Achso] Almanca “Ha anladım!” demek. Ahsoo, ahsoo ya! O zaman anlıyor. Önce yadırgayacaktı biraz tenkit edecekti, rahibeye gelince ses çıkartamıyor. Onlar da böyle örtünüyorlar, kat kat örtünüyorlar, etekler uzun bilmem ne filan, ona bir şey yok.

Örtünmek aslında onların dinlerinde de var çünkü Hz. İsa *aleyhisselam* onlara öyle öğretti. Hz. Musa *aleyhisselam* yanlış şey öğretir mi Allah’ın Peygamberi? Doğruyu öğretti ama onlar sonradan açıldılar. Bu açıklık dinlerinden gelmiyor biz de onlara uyuyoruz. Hayır, benim

oturmam, kalkmam, kıyafetim [onlara uymaz].

Biz Türkiye’de dergiler çıkartmaya başladık, dergilerde “Erkek nasıl giyinmeli?”, “Kadın nasıl giyinmeli?” onları düşündük, kıyafet olarak onların şekillerini neşretmeye başladık. Bizi, hiç olmazsa birisi baktığı zaman müslüman olduğumuzu anlasın. Ama Pakistanlı sansın, Yemenli sansın, Arabistanlı sansın, Suriyeli sansın ama hiç olmazsa müslüman sansın değil mi?

Bizim yollarımız ayrılıyor dedik de bunlar oradan çıktı. Biz çocuklarımızı erken evlendiririz. Bizim yolumuz böyle arkadaş! Sen 40 yaşında evlen. Hatta bazıları evlenmiyor, hatta bazıları arkadaş ediniyor, “Bu benim kız arkadaşım.” diyor aynı evde yatıp kalkıyorlar ama nikâh yok. “Kız arkadaşım.” diyor takdim ediyor. Bu benim kız arkadaşım da işte bunlarla şey yapıyoruz... O onunla geçiniyor, o onunla geçiniyor ama evliliksiz, nikahsız. Bizde öyle değildir; bizde nikahladır ve bizde flört yoktur. Bizde öyle arkadaş edinmek yoktur, İslâm’a göre bu işler günahtır, haramdır. Biz müslümanız İslâm'a göre bu işler böyledir.

[Evlene] Allah yardım eder, ey babalar evlatlarınızı evlendirmekten korkmayın, ey gençler evlenmekten korkmayın Allah yardım eder, işte hadîs-i şerîf. Tamam, bitti. Bunları oy toplamak için de okumuyoruz, sayfa böyle geliyor, bu tarafa doğru [okuyoruz].

Belediye meclisine üye seçin diye mi söylüyoruz? Gençler bizim tarafımızı tutsun da oy versin diye mi söylüyoruz?

Hayır. Belki bazıları kızacak bize ama kızmazın çünkü İslam temiz, düzenli bir hayat istiyor.

c. Yazmayı Çocuğuna Öğretmek

Üçüncü hadîs-i şerîf.

حَقُّ الْوَالِدِ عَلَى الْوَالِدِ أَنْ يَعْلَمَهُ الْكِتَابَةَ
وَالسَّبَّاحَةَ وَالرِّمَّيَةَ وَأَنْ لَا يَرْزُقَهُ إِلَّا طَيِّبًا

Hakku'l-veledi ale'l-vâliidi en yu'alli-mehü'l-kitâbete ve's-sibâhate ve'r-rimâyete ve en lâ yerzükahû illâ tayyiben.

Sonuncu hadîs-i şerîf. Bu da bittikten sonra Fâtiha deyince evinize gider yatarsınız, ooh sahabe kadar istirahat, sabah namazına

kadar. Daha doğrusu teheccüde kadar. Bu hadîs-i şerîfte de Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Hakku'l-veledi ale'l-vâliidi. Haydi buyur ayıkla pirincin taşını! “Çocuğun babası üzerinde hakkı.” Yanlış duymadınız, çocuğun babası üzerinde hakkı varmış. “Çocuğun babası üzerinde hakkı şudur.” diyor. Babanın çocuğu üzerinde hakkı çoktur tamam da Efendimiz burada başka bir şey söylüyor. “Çocuğun babası üzerinde hakkı.” Zahid’in babası üzerinde hakkı, Faruk’un babası üzerinde hakkı, Ekrem’in babası üzerinde hakkı gibi. Neymiş bakalım. Bir;

En yu'allimehü'l-kitâbete. “Yazmayı çocuğuna öğretmek.”

Cahil bırakmamak, tahsil yaptıracak, bir. Çocuğun hakkı, yani çocuk yarın babasından davacı olabilir, bu bana hakkımı vermedi bana okumayı, okumayı yazmayı öğretmedi diyebilir. Bir, baba çocuğuna okumayı öğretecek. Çocuğun baba üzerinde hakkı bu, öğretsin, ne yapsın yapsın, babalar evlâdına güzel bir tahsil yaptırın, bir.

Ve's-sibâhate. “Yüzmeyi, babanın çocuğa öğretmesi çocuğun hakkı.”

Çocuk yüzmeyi bilecek. Denize düştüğü zaman kırk kırk derken dipte elli bulmayacak, yüzmeyi bilecek. Peygamber Efendimiz [çocuğun] yüzmeyi öğrenmesini, [babanın da çocuğuna] öğretmesini istiyor.

Nerede?

Etrafındaki insanlar çöl kavmi, bedevî insanlar değil mi?

Evet, Cidde'de deniz var ama yani çok önemli bir şey. Çocuklarımızı hayat şartlarına uygun yetiştirmenin bir işareti bu. Yüzmeyi öğreteceksin. Çünkü dünyanın beşte dördü deniz, beşte biri kara değil mi, öyle bir şeyler yanlış hatırımda kalmadıysa, okyanuslar, mokyanuslar çok yer tutuyor, büyük ölçüde her taraf su, çocuklar suyu, suda yüzmeyi, boğulmamayı öğrenecek yani denizi bilecek.

Bakın buralarda [İsveç'de], Avustralya'da yüzmeye dersi var. Biz bunu Türkiye'de mecburi ders olarak hiç görmedik ama Peygamber Efendimiz öğretin diyor. Öğretin diyor, öğretmemiz lazımdı.

Başka?

Ve'r-rimâyete. “Atmayı, babanın evlâdına atıcılığı da öğretmesi lazım.”

Neden?

O da lazım, yurt savunmasında, cihatta atıcılık da lazım. Nişan almasını, atmasını, silah kullanmasını öğrenecek, çocuk bunları bilecek, bilmesi lazım. Tetik tutmasını bilmez, tabanca kullanmasını, tüfek kullanmasını bilmez, olmaz. Her şeyi öğrenecek, hayatta her şeyi bilmesi lazım.

Bunun dernekleri var, öğretildiği yerler var. Müsaadeli, usulüne uygun öğrenecek. Biz ilahiyatın yanındaki camide Cuma namazını kıldıktan sonra çıktık. Arkadaşlar dediler ki;

Burada bir atıcılık yeri var, buyurun gidelim.

“E gidelim.” dedim.

Biz bir binanın altına merdivenlerle indik, orada atıcılık gösteriliyormuş. Tabancaları çıkarttılar bize, şu tabanca olsun dedik, bir tabanca aldık. Atıcılık öğretmeni de emekli bir polis de orada. Ondan sonra geçtik atış

yapacağımız yere, 25 metre ileride hedef. Ama düğmesi var basarsa 20 metreye geliyor, basarsa 15 metreye geliyor, basarsa 10 metreye geliyor. Yani hedef böyle ileri geri gidebiliyor, böyle 12 ye kadar. Ben de sakallıyım ya böyle;

“Hocam hedefi kaç metreye koyalım?” dedi. Yirmi beş metre gözüme [yakın] göründü bana;

“Yirmi beş metre koy.” dedim.

“Hocam vuramazsınız.” dedi.

“Olur mu, kocaman hedef, şu masadan büyük, vuramaz olur muyuz?” filan dedim;

“Vuramazsınız, o kadar kolay değil.” dedi.

Neyse üç aşağı beş yukarı pazarlık yaptık, 15 metreye getirdik. On beş metrede ben nişan aldım, bir sıktım, imiğini sıkar gibi, baktı;

“Vuramadın hocam.” dedi.

Koca [hedefi vuramadım.] Meğerse böyle sıkarken oynarmış bu, tabii bilmeyince olmuyor. Böyle tetiği sıktığın zaman bu sıkarken

oynarmış, namlu bu kadarcık bir oynadı mı orada hedefe değil, şeye vuruyor.

Hatta yanımızda emniyet müdürü vardı, emniyet müdürü ne, İstanbul'daki polislerin başının müavinlerinden birisi yani en başı İl emniyet müdürü mü oluyor? Emniyet müdür muavini vardı;

“Hocam, ben polislerden hedefe nişan alırken arkadaki arkadaşını vuranları çok biliyim.” dedi. Böyle yaparken, hani böyle yapmak var ya, erkenden çekiyormuş tetiği arkadaki, “Ah yandım!” diye gidiyormuş. Hedef bu tarafta [o arkadakini vuruyor.]

Dedim nasıl olacak?

Tetiğin bir boşluk kısmı var; böyle yavaş yavaş, yavaş yavaş tetiğin boşluğunu alacaksın. Tetiğin boşluğunu alacaksın yavaş yavaş o yere gelecek, o arada da gözünü gezle arpacığı böyle denk getirecek şekilde ayarlayacaksın, nefesini keseceksin, hafif bir tazyik yapmaya devam ederken, bir noktada tetik tık diye düşecek o zaman olur, dedi. Dediği usülle atış yaptık, ondan sonra hedef kağıdını hatıra olarak eve getirdik. Yani bayağı güzel vurdun

filan dediler, hedef kağıdı evde, nerelerden vurduğumuz orada hatıra olarak kaldı.

Peygamber Efendimiz ne diyor?

“Atıcılığı öğretin.” diyor. *Rimâye* “ok atmak” demek ama şimdi ok devri geçti. Şeyler geliyor, değişiyor. Sonra?

Bu da [hadisin] en son cümlesi, çok, çok dikkat etmemiz [gereken] bir husus, bütün babaların çok dikkat etmesi gereken nokta.

Ve en lâ yerzükahû illâ tayyiben. “Çocuğuna baba ancak helal yedirecek”

Helalden başka bir şey yedirmemek de çocuğun babası üzerinde hakkıdır. Haram yedirirse çocuk yarın, “Babam bana haram yedirmiş yâ Rabbi! Ben bilmiyordum.” diye anasından babasından davacı olur. Ancak helal lokma yedirmek çocuğun hakkıdır.

“Ya benim oğlan bana âhirette davacı olur mu ya hocam? Neler söylüyorsun sen?”

Kur’ân-ı Kerîm’de bildiriliyor ki insan öldü mü akrabalık bağları kalmazmış. Yani dayı, amca, baba, evlat, dede, torun, karı, koca, kalmazmış, herkes *nefsî*, *nefsî* dermiş.

Ne demek *nefsî*, *nefsî*?

Kendim, kendi canım, kendi işim, kendi telaşım dermiş. Onun için her hak sahibi kimde hakkı varsa onu istermiş. Ana evladından hakkını ister. Evlat da babasından, anasından hakkını ister. Kadın kocasından hakkını ister, herkes her hak sahibi hakkını ister. Öyle olacak.

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

Yevme yefirru'l-mer'u min ehîhi ve ümmihî ve ebîhi ve sahibetihî ve benîhi li-küllimriin minhüm yevmeizin şe'nün yuğñihî.

[*Yevme.*] “O gün ki, o günde.” *Yefirru'l-mer'u*. “Adam kaçar firar eder, kişi kaçar.” *Min ehîhi*. “Kardeşinden kaçar.” Kardeşinden firar eder.

Ve ümmihî ve ebîhi. “Babasından, anasından da kaçar.”

Eyvah anam, babam geliyor, eyvah şimdi bir haklarını isterse bunlar, diye kaçar.

Ve sahibetihî ve benîhi. “Karısından ve çocuklarından kaçır.” Bak herkes herkesten kaçmaya çalışıyor ama nereye kaçacak, nereye saklanacak, kimden saklanacak?

O hak sahipleri hepsi gelip hakkını isteyecek. Hak yediye hakkını isteyecek. Kaçmak fayda vermeyecek, herkes hakkını isteyecek.

Çare hocam? Çare, çocuğun da olsa hanımın da olsa kimsenin hakkını çiğnememek, adaletle hareket etmek. İşimiz çok zor.

Allah hepimize yardımcı olsun.

el-Fâtiha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

16 Recep 1421 / 15.10.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

